

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۰۸

پوهاند محمد بشير دوديال

د ژوند ستندرد او ټولنيز وضعيت

بيوزلي نه يواځې دا چې د يوه وگړي فردي مشکل دی، بلکې تر دې هم مهمه دا چې بيوزله ټولنه لا زياتو ستونزو سره مخامخ وي او بالاخره د خان او د نورو دښمنه گرځي. بيوزلي هغه ناوړه حالت دی چې يو وگړی (يا هم يوه ټولنه) د ژوند حد اقل امکانات ونه لري. په دې حالت کې وگړي عادي وضعيت او روحي ثبات له لاسه ورکوي او پريشانۍ، له ژوند څخه زړه توروالی، موهوماتو او خرافاتو ته مخ اړول، يو پر بل يرغلونه، فزيکی ناتواني او يو پر بل بې باوري مسلطه کيږي. په دې حالت کې وگړي ډير ژر تحريک کيږي، زغم له لاسه ورکوي، افراطي عمل کوي او په پای کې آن د خان او نورو ژوند ورته بې توپيره وي. د ډيرخپگان خبره داده چې د بيوزلو دريځ او حيثيت هم ځورونکی وي. دوی ذاتی غرور له لاسه ورکړی وي او د نورو لاس ته گوري؛ بده خو داده چې په آسانه د نورو دلاس وسيله گرځي.

د بيوزلي برعکس؛ هوساينه او اقتصادي ځواکمنی کې نه يواځې داچې پورته ناوړه حالات نه وي، بلکې وگړی د متعالي ارزښتونو خواته ځي، روحي او جسمی صحت دامن وي، نشاط او نوښت وي، هيلې په غورږيدو وي او فرد دټولو او ټول دفر د سلامتې غواړي. هوساينه يو نسبي مفهوم دی، يعنې کيدای شى يو وگړی نظر بل يا يوه ټولنه نظر بلې ته هوسا وي. يا کيدای شى يو وگړی نظر يو پخوانی وخت ته، په اوسنی وخت کې هوسا وي. **هوساينه يعنې د دژوند اړتياوو ته لاسرسى.**

دا چې د ټولني وگړي تر کومه بريده پورې له يو شمير ضروري توکو، خدمتونو او آسانتياوو څخه برخمن دي او د هېواد نا خالص کورني توليد څخه څومره هريووگړی گټه پورته کولای شي، د ژوند کچه يا ستندرد (Living standard) بلل کېږي. دا يو نسبي مفهوم دی چې هره ټولنه کې توپير لري.

نن ورځ خدمتگار، بادر ايتنه، مسئول، د تخصص لرونکو مدبرو مديرانو لرونکي حکومتونه د ژوند د ستندرد د ترلاسه کولو لپاره کار کوي. دوی په دې پوهيږي چې د يوې روغې- رمټې ټولني دلرلو لپاره بايد ټاکلو ستندردونو ته ورسيدی، ترڅو په ټولنه کې وفاق، عدالت، ثبات او باور رامنځته شى. د انسان د مادي اړتياوو پوره والی، د ده پر شخصيت او معنوی بُعد اغيز لری. نو د دې لپاره چې د ټولني وگړي مو د انسانی عالی سجايوو لرونکي، مهذب، عاطفي، متعادل، خوب او سالم وي، بايد دغه ستندردونه او معيارونه ورته چمتو کړو.

دلته د انسانی ژوند د ستندرد يو څو هغه معيارونه او علایم چې د پرمختيا په پايله کې راڅرگندېږي په لاندې توگه په لنډ ډول لست کېږي:

۱. د يو هيواد په مسلط او اصلی اقتصادي سکتور کې د دوی د مادی نعماتو د توليد اندازه: د بيلگې په توگه د برازيل اساسی اقتصادي توليدات اوسکتور د قهوی يا ربړو توليد دی، دخليج د هيوادو اساسی سکتور نفت دي او داسې نور. په اوسنيو شرايطو کې چې لا مور نوي زيږيدلی او نوي په پښو دريدلی صنايع (infant industry) هم نلرو، او لا اوس مو هم کرنه عمده توليدی سکتور دی، نو زموږ لپاره د کرنې په سکتور کې د يو تن زراعتي کارگر د توليد د اندازې لوړوالی، يو شرط دي. دا چې زموږ د کرنې د وزارت او دغه سکتور کې د کار کوونکو د کار اغيزمنتيا، د دغې ادارې ستراتيژي، تخصصی کيفيت او بالاخره دکار پايله څه ده، ټولنه ورباندې قضاوت کولای شي. **خوراک د انسان لومړنی فزيولوژيکی اړتيا ده؛**

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپرو لولی

۲. د سړي سر د بریښنا د لگښت اندازه: انرژیکي سرچینې او د انرژي مهیاوالی د ژوند مهمه اړتیا ده، په تیره بیا نن ورځ تر نیمایي زیات ضرورتونه د بریښنا په واسطه پوره کیږي. په هغه ټولنه کې چې لا هم په یویشتمه پېړۍ کې ښارونه بی بریښنا او خلک تورتم کې وي، یا بریښنا په لاسي توګه پر انسانو درول کیږي، نو د دوی د ژوند معیار به په کوم برید کې وارزوو؟

۳. د ډبرو د سکرو یا کومي بلي انرژیکي منبع لگښت: د مدبرو رهبران او خدمتګزار دولتونو لرونکو ټولنو له بریښنا پرته کافی اندازه نور منابع هم تدارک کړي، لکه د ډبرو سکاره، نفت، سون ګاز، سولر انرژي او نور. په دې برخه کې د دوي لگښت د دوی دارنیاوو پوره کوونکی دی. هغه ټولنه چې لا اوس یې هم ښځې او ماشومان پچې جارو کوي یا له غرونو بوتې راکوزوي، لا هم تر دې معیار پورې د رسیدو وړ و اټن لري؟

۴. د څښاک لپاره پاکې اوبه لرل: د بیوزلو ټولنو یو ستونزه د ناپاکه اوبو د څښلو لامله د هغو ناروغیو شتون دی چې په پرمختللو هیوادو کې لا د مخه له منځه تللي دي؟

۵. د وګړو د عمر اوږدوالی: مور به څه ووايو چې نورو هیوادو کې د عمر توقع کیدونکی اوسط حد ۷۴ کلونه او دلته زموږ ټولنه کې ۴۷ کاله دی؟؟؟

۶. د سړي سر حیواني پروتین لگښت: الله (ج) خپلو بندګانو ته نعمتونه لورولي دي. لومړنی نعمت ایمان دی. نور نعمات هغه دي چې د دوی شاوخوا موجود دی، ورپسې، سمندرونه او بادونه یې دوی ته مسخر کړي، په هغو کې یې شته منابع د دوی د رزق وسیله ګرځولي، دوی ته یې هغه روا ګرځولي، دوی یې هڅولي چې په خپل مشروع کار او هڅو سره دغه نعمات تحصیل او ورڅخه کار واخلي او د پاک پروردګار شکر ادا کړي. خوارځواکي، نورو ته د یو مړی وچې دودې لپاره لاس نیول د قوی مومن صفت نه دی، دا عزت نه بلکې ذلت دی. هغه څه چې الله پاک فرمایي چې تر ذلت عزت غوره دی او تر ضعیف قوی ستایلی دی. مرفه ټولنو خپلو وګړو ته د ورځې تر ۳۰۰۰ کالوري انرژي مهیا کړي، خو د افغانستان خلک لا هم په تیاره کې یوبل سره په جګړه دي، د جګړې په لوګیو کې یې د شکران پرځای کفران کړی او په ډیر مشکل یې د ورځنیو مهیا کالوريو اندازه تر ۱۵۰۰ رسیري، هغه هم په شک کې ده. د دوی د پروتین منبع تر ډیره نباتی ده، نه حیوانی؟

۷. په ښوونځیو کې د ماشومانو د شمولیت سلنه: د دې معیار په هکله آن زموږ په ډیرو لري پرتو کلیو کې خلک تر هر چا لازيات ښه پوهیږي، چې دښوونځیو څه حالت دی، څومره ښوونځی یې سوځول شوی او څومره ماشومان د تعلیم له حق څخه بی برخې دي. دا ثابتې خبره ده چې منکرات هغو حالاتو کې زیاتیري چې بیوزلی او ناپوهی د خپریدو په حال کې، ښوونځی تړل شوی او خلک وړي او وزګار وي؟

۸. د اوسیدو په یوه کوټه کې د وګړو وسطي شمېر: لا اوس هم په یویشتمه پېړۍ کې، په یوه کوټه کې ۸-۱۲ تنو پورې له څاریو سره اوسیري؟

۹. د هرو زرو تنو لپاره د ورځپاڼو شمېر: لا هم په لویو ښارونو کې خلکو ته اخبار ندی مهیا، ډیر خلک لا دولتي اخبار (انيس، هیواد، اصلاح) نه پېژني. هر کورته کومه ورځپاڼه نه رسیري، د مطالعې کلچر ډیر ضعیف او له واقعیتونو او اطلاعاتو و قوف تر ټولو په ټیټه کچه کې دی، حال داچې یو-دوه غرونه ها خوا زموږ ګاونډیو هیوادو کې، آن د لري پرتو سیمو هر کورته هر سهار ۸-۹ بیلابیل اخبارونه استول کیږي، یا اقلأ په هرو زرو تنو کې ۷۰۰-۸۰۰ (په سلو کې ۷۰-۸۰) وګړي ورځپاڼو ته لاسرسی لري؟

۱۰. د دوکتورانو شمېر: یو دوست کیسه کوله چې د کابل هوایی ډګر کې کابل ته راغلی یو بهرنی د هندی کمپنی الوتکی ته پورته شو، چې ډیلي ته ولاړ شي، کله یې چې شاخوا په سیتونو نظر ولويد، سوال ورته پیدا شو چې آیا دا امبولانس ده که الوتکه؟

۱۱. د ښارونو پاکي، نظم، سهولتونه او د ښاري خدماتو وسعت: کله که یو بهرنی کابل ته راځي، په مشکله سره باور کولای شي چې دا ښار به د یوه ډیرش میلیونه لرونکی هیواد پلازمینه وي! کابل ښار یو لومړن ترین ښار دی، د وطن نور ښارونه هم همداسې درواخله؟

۱۲. د اجتماعي تحرک درجه: له بده مرغه اوږدو جنګونو د ملت روحيات ځپلي دي، له همدې امله ټولنيز تحرک، د خلکو ترمنځ خپلمنځي صمیمیت، درناوی، معاشرت، نوښت، تخلیقات او ایجابیات نه لرو؟

۱۳. د ليک لوست لوړ نسبت: لا هم افغانستان هغه هيواد دی چې بیسوادی پکې زیاته ده؛

۱۴. د عصري ژوند له بېلگو سره اشنایي: په ډیر زحمت مو وروسته تر ډیره مودې څه ناڅه خلک د عصري ژوند له بیلگو سره آشنا شول، خو بل شرط دا دی چې له عصري تکنالوژۍ سره سره یوځای د دغې تکنالوژۍ کلتور او د هغې د استعمال طرز هم زده شي؛

۱۵. د مطبوعاتو د ازادۍ درجه: له نیکه مرغه دې برخه کې بریالیتوبونه لرو، خو لا هم ویره ده چې د ثواب تر نوم لاندې له دې ازادۍ بې برخې شو؛

۱۶. د بهرنی سوداګری جوړښت: افغانستان هغه هيواد دی چې بهرنی سوداګری کې یې صادرات په سلو کې پنځه او واردات په سلو کې پنځه نوي دي،

۱۷. د بشري کار ځواک ورځ په ورځ ښه والی: ترڅو د ماهر، نوښتګر او متخصص کار ځواک روزني ته لومړیتوب ور نکړل شي او چاری تجربه لرونکو او پوهو کارکوونکو ته ونه سپارل شي، پرمختیا او د ژوند لازم ستندرد ته رسیدل نا ممکن دی؛

۱۸. د مالي او پولې موسساتو اغیزمنتوب: د دغه ډول موسساتو غوره مدیریت، اعتبار او ګټور فعالیت د ټولني مادی شتمنی او د هغې ګټه تضمینوی ،

۱۹. نوي تکنالوژي: په صنعت، کرنه، کانونو، ترانسپورت، ښوونه او روزنه، ودانیزو او نورو بنسټیزو برخو کې د تکنالوژۍ عصريوالی د وګړو د هوساینې او ملی تولید د زیاتیدو ضروري شرط دی،

۲۰. د سړي سر ګټې وده،

۲۱. سیاسي استقرار او د وضعیت ثبات: دا شرط د بشپړ امنیت او د قانون د حاکمیت معنا لري،

۲۲. د اداري د کفایت درجه: د بې کفایتیبه، فاسدي او ناکاره اداري څخه د خلاصون په معنا ده،

۲۳. د ګوندونو آزادي: د ملی او مترقی ارمانو لرونکو احزابو شتون، د مدنی ارزښتونو، د وګړو د سیاسي شعور د پوخوالي او ولسواکۍ یو شرط دی؛

۲۴. د تفریحي، کلتوري او آموزشی مرکزونو شمېر او دې برخو کې اسانتیاوي او د فکر تعالی.

دا کافی نده، چې وګورئ د پخوا په پرتله مو کوڅه کې ۲۰-۲۵ ګاونډیان د شخصي موټرو خاوندان شوي، مهمه دا ده چې د ملی شعور، ملی یووالي، مدني چلند، د واحد ملت کیدو تلاش او فرهنگي بنچمارکونه (عقربې) څه ډول دي، مهمه دا ده چې آیا دغه نوي د شخصي موټرو لرونکی شوی ګاونډیان موله کوم مدرکه د موټرو خاوندان شول، د چاپیریال د ستونزو، ښاري فرهنگ، د ګاونډیتوب د حقوقو، د خپل اولاد دراتلونکی، ورځینو پېښو او نورو سبانیو مسایلو په اړه څه او څومره فکر کولای شي او د ګالیو، تلویزیون او موټر تر څنګ یې کور کې کوم کتابتون هم جوړ کړی که نه؟

دا وسنجوئ چې عامه خدمات چې د ژوند د ستندرد یو معیار دی، دهیواد ټولو وګړو او لري پرتوسیمو ته په عادلانه او مساوي ډول رسیري؟

له نیکه مرغه لا هم فرصت شته چې دغه ډول مسایلو ته لار- چاري وسنجو.

هر هغه نظام چې د پورتنیو ستندردونو د ترلاسه کولو لپاره پروګرام ونه لري، د سیاسي واک هر هغه علاقمند چې پورته اهدافو ته درسیډو په لارو- چارو ونه پوهیږي، د زعامت هر هغه مدعی چې د پورتنیو ستندردونو په ارزښت نه وي خبر، هغه د ټولني د چارو د واک د ترلاسه کولو وړتیا نه لري. دوی به هیواد د ازادۍ او آبادۍ پرځای غلامی، بیوزلی، بې عزتی او تدریجی تحلیل او تجزیې خواته بوځي.

پای